

De sancto Blasio.

Foli. l.

cederet. quia cereum suum sibi nō offerret. Tunc iterum regina alium nunciū misit. Cui similiter illa respondit. q̄ cereum sibi datum penitus nulli daret. s̄ illum ex deuotione teneret. Regina autē virginū nuncio precepit. dicens. va de & iterum eam roga vt cereum offerat sin autem ipsum de manibus eius violentē auferas. Cūq; nunciū misisset & illa rogantem audire recusaret. dixit se in mandatis habere vt ipm̄ ab ea violentē auferret. Tunc ille cum magna violentia cereum cepit ipm̄ auferre conabatur. Illa autem foris tenebat et se viriliter defendebat. Cūq; longa fieret altercatio & hinc inde cereus violentē traheret. subito cereus fractus ē. & medietas in manu nunciū & alia medietas in mānū ipsius domini remansit. Ad hanc igitur vehementem fractionem illa subito ad se redijt. & se iuxta altare vbi posuerat inuenies cereum fractum in manu sua repperit. de quo valde admirans immensas gratias beate virginī reddidit. q̄ eam sine missa illa die remanere nō pmisit. s̄ tali officio interesse fecit. Illa autē cereū diligenter resposuit. & p̄ maximis reliquijs reseruauit. S̄ et om̄s. vt dicit. q̄ tūcangebant de eo a quacūq; detinebant infirmitate. p̄tinus liberabantur. ¶ Quēdā alia matrona dum esset gravida quadam nocte in somnis vidit se portare quoddam vellū qd̄ colore sanguineo erat tinctum. Vigilans autē continuo sensum amisit. quā dyabolus ad eo ludificabat vt videret sibi q̄ xp̄ianā fidē quā hacten⁹ habuerat inter mamillas haberet & incōtinuo exiret. Quē cū nullaten⁹ curari posset in quadam ecclia beate virginis in festo purificationis p̄noctauit. & integraz sanitatem recepit.

Blasius quasi blauius. Vel blasius quasi belasius a belis qd̄ est habitus & syor parvulus. fuit enim blandus per dulcedinem ser-

monū. hūilis p̄ habitū habit⁹ p̄ habitū virtutū. parvulus per hūilitate morū.

Blasius cum omnibus in mansuetudine et sacritate polletet xp̄iani eū in sebaste ciuitate capadocie in episcopum elegerunt. Qui episcopato suscepto ob dyodectanā p̄secutionē speluncam petijt. & ibi heremiticā vitam duxit. Cui aues pabulum afferbant. ac fere ad eum vnanimiter p̄fluebant. & dū vtriq; imponeret manus eis benedicēs nō recedebant ab eo. Deniq; si que infirmabantur. ad eū continuo veniebant & sanitatem ad integrū reportabant. p̄sesigitur illius regionis agricolaus nomine dum milites suos ad venandum misisset. & illi inuicem alibi laborātes ad antrum sancti Blasij casu puenissent. magnā ibidem bestiarū multitudinem ante ipm̄ stantiū reperiunt. Quas dū nullatenus capere possent. attoniti suo dño nunciauerunt. Qui statim milites plures misit. & vt ipm̄ cū omnibus xp̄ianis ad se aducerent p̄cepit. In ipsa autē nocte ter xp̄s ei apparuit. dicens. Surge et offer mibi sacrificiū. Ecce autē aduenere milites. dicetes. Egredē vocat te p̄ses quibus respondit sanctus blasius. B̄n venistis filij. n̄c video quia deus nō est oblitus mei. Pergens vō cum eis n̄c p̄ a predicatione cessauit. & coram eis mirabilia multa fecit. ¶ Tunc mulier que dicitur filiū suū morientē in cuius gutturo os piscis transversum erat ad pedes eius attulit & vt sanaretur euz lacrimis postulabat. sanctus vō Blasius super eū manus imponens orauit vt puer ille & omnes qui in eius nomine aliquid peterēt. sanitatis beneficium obtinerent. & statim sanatus est. ¶ Adulier quēdam paup̄cula vnum solum prociū habens quez tamen violentē lupus rapuerat. sanctū Blasij deprecabatur vt sibi reddi faceret suum prociū. Qui subridens dixit. Adulier noli contristari. reddet tibi pro-

B̄